

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-10-23
Besvaras senast
2017-11-01 kl. 12.00

Till statsrådet Tomas Eneroth (S)

2017/18:141 Kraftiga kostnadshöjningar för sjöfarten

Tomas Eneroth slår huvudet på spiken i sitt svar på min fråga (2017/18:4) när han konstaterar att "Sjöfartsverket är ett affärsverk och finansieras huvudsakligen av farledsavgifter och lotsavgifter. Det är Sjöfartsverket som till stora delar bestämmer avgifternas storlek".

Kanske är det just detta som är problemet. Att vara ett affärsverk är att betrakta som frihet under ansvar. Ansvarstagandet inom Sjöfartsverket har uppenbarligen brustit genom åren. Den sjöfartsmiljard som Alliansen beslutade om och som fördelades under 2014–2016 skulle användas till att reducera myndighetens kostnader. Så gjordes inte. Uppgifter flyttades till Transportstyrelsen men grundproblemet finns kvar. För att kompensera för detta höjde man avgifterna som handelssjöfarten tvingas betala vid förra årsskiftet och planerar för ytterligare en lika stor höjning från kommande årsskifte. Dessa är inte av engångskaraktär utan avgifterna permanentas på en ny och högre nivå. Känslan blir då att sjöfarten på svenska vatten varje år betalar 200 miljoner kronor som en direkt följd av att Sjöfartsverket inte fullt ut tagit ansvar för sin affärsform.

Givetvis är Ecobonus välkommet, men det är en klen tröst att vissa rederier kan nyttja de 50 miljoner kronor som avsätts för detta temporära projekt när alla rederier drabbas av den permanenta höjningen om 200 miljoner kronor.

Kan statsrådet precisera hur denna kostnadsökning på $200 - 50 = 150$ miljoner kronor ska kunna leda till mer gods på vattenvägarna?

Statsrådet skriver också att Sjöfartsverket konstaterar att "verkets avgifter utgör en mindre del av de totala transportkostnaderna. Det är viktigt att ha detta i åtanke". Det framstår dock som en ihålig argumentation att den inte borde anstå varken en myndighet eller ett statsråd.

Låt mig ta en liknelse: eftersom statsrådet redan betalar så mycket i skatt, så mycket för sin bostad, så mycket för sin bil och så mycket för sin konsumtion kan vi påföra en "Tomas Eneroth-avgift" om 500 kronor per månad. Denna avgift är inte problemet utan det är alla andra kostnader som är problemet. Förstås är resonemanget helt orimligt! Alla kostnader måste reduceras om vi ska nå målen om överflyttning. Sjöfartsverkets avgifter må vara små i procent räknat – men transport är en lågmarginalbransch och det kan vara just dessa

avgifter som är avgörande för vinst eller förlust.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Tomas Eneroth:

Hur kan man låta Sjöfartsverket motivera avgiftsökningar med argumentationen att sjöfarten redan betalar så mycket andra kostnader och avgifter?

.....

Anders Åkesson (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders